

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

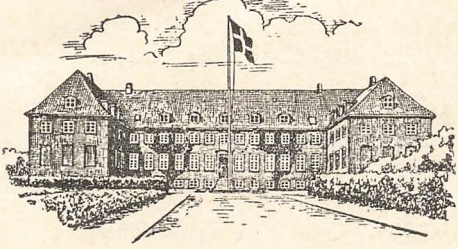
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H. U. H. - Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING - SEPTBR. 1953

Hvad er Verden?

Efter alt dette — lige fjernt — stadig to sider. Verdens-fornægtende — forsagende — flyvende og verdenspolémisk. Verdens-opladt — omfattende — fornyende.

Den fuldstændige verdensflugt på den ene side og den med vilje verdsliggjorte kristendom på den anden.

Et Ny testamentlig problem!

Almindeligt løses spørgsmålet på den måde: det er hjerttet, det kommer an på — det indre offer af verden og dens ting — hjerttet må ikke være i denne verdens ting, det skal være i himlen, med Kristus — kroppen og den ydre gerning på jorden i „Verden“ — man tolker sig bort fra Jesu ord. Kan Du have en hustru, et hjem, en ejendom, penge o.s.v., o.s.v., uden at hjerttet, sjælen er med i dette? Lad os være sande og ikke hykle!

Vi kan ikke have familie, livsgerning, arbejde, være med i sociale og politiske reformer — uden at både hjerte og sjæl er med i det — — det er ikke meget ideelt at have det sådan!

At forsvare en dobbelthet her fører til det rene fusk i forsagelsen!

Løsningen ligger ikke helt i den ene eller den anden af de opfattelser, der her er stillet frem; men i foreningen og forbindelsen af de to sider: Verdensforsagelsen og verdensopladtheden. Der kan ikke være et enten-eller, men et både-og.

„Verden“ — det er mig, „Verden“ — det er dig, det er problemet for den enkelte! Udgangspunktet må være en helhjertet overgivelse til Jesus

Kristus. Jeg giver mig helt til Gud. Kristus må eje mig helt — og — jeg vind ham helt, derved kommer jeg i samme grundforhold til verden, som Jesus var i — og er i. Jeg kommer til at se på verden med Jesu øjne!

Hvad bliver følgen? For det første: „Verden“ må forsages, fornægtes og dømmes — d.v.s. verden som den ligger i det onde: den Gudfjendske verden må forsages og dømmes.

Paulus' stilling var bestemt ved korset: han var korsfæstet for verden, verden korsfæstet for ham. „Verden“ = kødets lyst, øjnenes lyst o.s.v. Vort eneste forhold til den verden er krigen!

For det andet: Verden er forligt med Gud ved Kristus — den skal frelses, forløses. Korsets kærlighed skal overvinde den.

Den verden, Gud elsker, er den verden, hvori Kristi forsonende kors er rejst. Den verden, der skal frelses, forløses, omdannes, fornyes, den må vi elske, vie vort liv till! For den er der håb for. Det onde må hades ihjel!

„Elsk ikke verden o.s.v.“ — „Sådan har Gud elsket verden“, kun tilsyneladende modsætninger — korset danner forbindelsen —

Den kristendom, der ikke ser nogen verdensopgave, ikke vil arbejde på verdens forbedring, ikke have kristendommen ind i samfundslivet er — eenøjet.

For det tredje: Verdens ting får ingen herkerstilling. Man er fri. Kristus til herre betyder en ny kærlighed; derved mister verden ikke sin værdi — den får en ny værdi, en øget værdi: Verdens ting må nemlig bruges til at

forherlige Kristus med og fremme hans rige.

Kristendom er som en plante; der er både rod og top. Nogle plejer roden i ensomhed, andre plukker kærlighedens frugter, men plejer ikke i stilheden roden — lad os både vande roden — og plukke blomster og frugter —.

Paul Larsen.

Det tyske valg

Udfaldet af det tyske valg, der skulle finde sted i søndags, har været imødeset med en ikke ringe spænding på grund af den betydning, det vil få for såvel indre tysk som almindelig vesteuropæisk politik.

Nu er spændingen udløst, resultatet foreligger, og er en så oplagt sejr for dr. Adenauer, at han vel næppe selv havde vovet at vente den så stor.

Hans parti C.D.U. (Kristelig Demokratiske Union) havde 139 af den gamle forbundsdags 402 medlemmer. Det har nu 244 af den nye 487 medlemmer. Denne store sejr er i nogen grad vundet ved at tage fra venner — dog kommunistpartiet, som absolut ikke var venner, er udslettet, det har tabt alle sine 14 mandater.

Men hvor gevinsten end er kommet fra, betyder det, at C.D.U. har flertal på forbundsdagen og hertil kommer så, at de gamle støttepartier stadig betyder noget.

De frie demokrater har 48 mandater, Tyske parti har 15 og Centrumspartiet, der engang spillede en stor rolle i tysk politik, men nu næsten er opslugt af sine venner, har 4 mandater tilbage, disse 67 mand vil sikkert være til rede med støtte for regeringen såvel inden- som udenrigs-politisk.

Socialdemokratiet, der havde ventet en

betydelig fremgang, fik også nogen i mandater, men havde svært ved at holde sin stemmeprocent fra sidste valg. Mandat-tallet steg fra 131 til 150, men procenten fulgte ikke med. Der er nu for de kommende 4 år ingen tvivl om, efter hvilke linier vesttysk politik vil blive ført.

Spørger man efter årsagen til valgets udfald, melder sig straks det udenrigs-politiske spørgsmål. Regeringen havde lagt op til en klar, man kunne måske sige skarp vestlig kurs. Dette har sikkert langt den største del af befolkningen billigt; men der har været uenighed om de praktiske konsekvenser heraf. Socialdemokratiet har været modstandere af genoprustning og europahær; mens det for Adenauer har været noget væsentligt at kunne føje dette ind i et vesteuropæisk fællesskab.

Dette har sikkert bidraget meget til hans sejr. Måske har russerne også hjulpet til ved deres ukloge og kluntede fremfærd under folkestrejken i juni.

Et meget væsentligt plus har sikkert også været, at man er inde i en stærk økonomisk opgangsperiode i Vesttyskland. Det høster en regering altid stemmer på ved et valg, uanset om den har nogen del i opgangen. Måske spiller også manden selv en rolle; man har før set eksempler på, at en politikers popularitet har haft stor betydning for et valgs udfald. Hvor om alting er, sejren er klar, og de store linier synes i øjeblikket også klare.

Vesttyskland har placeret sig stærkt i det vestlige samarbejde; derfor behøver man jo ikke straks, som nogle blade har gjort det, at tale om Tyskland som „en

hjørnesteen i den ny europæiske orden“, eller „Fastlandseuropas og rimeligvis hele Europas førende økonomiske stat“.

Nuvel, vi er alle interesserede i økonomisk fremgang også i Tyskland. Det kan kun glæde os, at man dernede har overvundet de værste følger af den sindsvage krig og nu er på vej op mod fremgang og gode kår. Blot må vi ønske, at der sammen med styrken må kunne leve forståelse for og hensyntagen til de mennesker af anden nationalitet, der er nødt til at leve indenfor de tyske statsgrænser.

Skønt det ikke er C.D.U., vi er vant til at vente størst forståelse fra overfor vore sydslesvigske landsmænd, anerkender vi, at der var skabt mulighed for, at disse kunne genvælge deres dygtige talsmand i forbundsdagen, Herman Clausen.

At dette ikke lykkedes er såre beklageligt; vi kan ikke bortforklare tabet af over 30,000 danske stemmer; det er bedre at se sandheden i øjnene, som sikkert er den, at den almindelige Adenauerbegejstring har revet en hel del af danskhedens tilhængere med sig, så de, som Johannes Oldsen Lindholm udtrykker det, har brugt deres ret til at tage hensyn til de økonomiske momenter ved indrepolitiske afgørelser. Dette har de gjort og er vandret lige over i det sejrende C.D.U.-partis rækker. Man må håbe, at de ikke tillige for fremtiden har delt danskhedens folk i to indrepolitiske flokke efter stort set sociale skillelinjer, da dette uundgåeligt vil svække den indre styrke og slagkraften udadtil.

N.P.P.

Indvielse

„Kirketuren“ har for tidligere H.u.H.-elever et ganske bestemt indhold. Man ser straks for sig Ringsted, Fjenneslev, Bjernede, Sorø, Filadelfia, men i år føjede vi en til: Sct. Mikkels kirke i Slagelse. Den anseelige gamle kirke med de skønne glasmalerier er nok et besøg værd, men det var dog ikke for kirkens skyld, vi var der. Årsagen var, at Santalmissionen holdt årsmøde i Slagelse i de dage, og ved denne lejlighed blev en af sommereleverne, frk. Ella Gjermann, indviet til tjeneste på missionens arbejdsmark i Indien.

Ovenstående billede er taget efter indvielsen. Ella Gjermann står mellem santalmissionær, pastor Rosenlund og næstformanden, pastor Shiøler, Tølløse, der foretog indvielsen. I anden række genkender elever fra de senere år let pastor Skjoldager, Haslev.

Vi oplevede her i Sct. Mikkel's kirke en smuk og højtidelig stund og medgiver Ella Gjermann vore bedste ønsker om lykke til og velsignelse over gerningen.

N.P.P.

Elever fra sommeren 1930 husker sikkert alle den stilfærdige og venlige Emma

Hansen fra Haarby på Fyn. Hun har haft en del sygdom at kæmpe med og er nu den 22. juli afgået ved døden på Odense amtssygehus. Hendes broder skriver bl. a.: „Hun sov ind stille og rolig i troen på sin Frelser. Vi, og ikke mindst mor, savner hende meget“.

Vi vil gerne over for Emmas kære give udtryk for vor hjertelige deltagelse, idet vi mindes hendes gode færden blandt os og hendes trofasthed mod skolen.

August måned

har været præget af støt og roligt arbejde. Med oplagthed og iver gik eleverne i gang med fagene efter ferien. Det er (som altid) et godt hold, især er de dygtige til at synge og holde stemmerne i sangkoret.

Da det kun er få skoler, der har elever i august måned, har vi haft mange gæster, især udlændinge, som har været her for at studere dansk højskole, f. eks. østrigere, tyskere, englændere, indere o.s.v.

Lige da vi kom hjem havde vi besøg af en tidligere lærer ved skolen, pastor Zeuthen med hustru og 2 raske drenge. Zeuthen er nu præst ved Mariakirken i København. Kontorchef i udenrigsministeriet Finn T. B. Friis, der har været 16 år i folkeforbundet i Genève, har holdt foredrag om det internationale hjælpearbejde. Sekretær Johnsen har fortalt om Kirkens Korshær. I 14 dage har vi haft besøg af magister Lindemann fra Lärkkulla-stiftelsen i Finland. Han har holdt foredrag og vist lysbilleder og har i det hele taget

undervist som lærer på skolen. Til gengæld skal en af vore lærere i april måned undervise på Lärkkulla. Flere elever herfra har været og skal i fremtiden fortsætte deres uddannelse deroppe, ligesom vi også har haft flere elever derfra. Vi er glade for denne udveksling med vort nordiske broderfolk. Til vinter har vi allerede indmeldt elever fra Findland, Sverrig, Norge og håber også, at der kommer fra Schweiz og Tyskland.

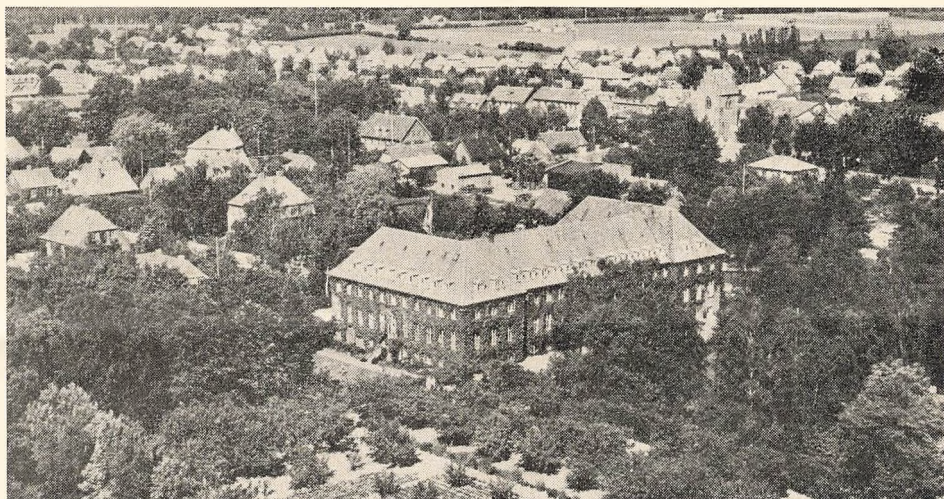
Som den sidste i rækken har højskolen givet en underholdningsaften for de tre højskoler. Det blev en fin aften. Vi regner med, at disse fælles aftener skal fortsætte i fremtiden, således at alle gamle Haslev-elever kender alle 3 skoler og deres lærere, når de mødes til Haslevstævner ud over landet.

I 3 dage har jeg været på rejse til Sønderjylland til stævne for gamle elever og til møder i Ballum, Gram og Møgeltonder. Det er hver gang en ny oplevelse at komme til grænselandet og mærke den hjerte-

lighed og det sammenhold, som de hårde prøvelser har givet vore landsmænd i disse egne. Vi håber, at der også i fremtiden må være levende forbindelse mellem sønderjyderne og Haslevskolerne.

Sidst men ikke mindst skal nævnes, at vi den 1. september havde afslutningsopvisning for gymnastiklederholdet. Der har været ialt 26, det største hold vi har haft, og heraf var de 25 fra Den udvidede Højskole. Det var meget fine præstationer vi

så, og Nina Swartz har påny sendt en flok dygtige gymnastik- og håndboldledere ud til arbejdet blandt vort lands ungdom. Nogle af dem har tillige deltaget i kjolesynings- og håndarbejds-kursus og har allerede fået stillinger på ungdomshjem, børnehjem, ungdomsskoler og lignende. Vi er taknemmelige for, at der stadig er god tilgang til vinterskolen. Vi har håb om at få skolen fyldt. Tak for trofast medarbejde. **Käti og Johs. M.**

Nyt luftfoto at skolen

Forstanderens møder

Mandag den 7. septbr. i Sandby.
Søndag den 13. septbr. i Odense.
Søndag den 20. septbr. i Næstved.
Torsdag den 24. septbr. i Ringsted.
Onsdag den 30. septbr. i Nykøb. Mors.
Torsdag den 1. oktbr. i Holstebro.
Tirsdag den 6. oktbr.: Kagerup, Maa-
rum sogn.
Torsdag den 8. kl. 20: Helsingørsk kirke.

På ferietur

I gamle dage var ferierne lange på H.u.H. I nyere dage er de korte, 14 dage er det normale; men i år har jeg oplevet en 100 %'s forhøjelse, som jeg her bringer direktøren min bedste tak for. Eleverne rejste lørdag den 25. juli, og så lå der fire lange blanke ugers ferie foran os, d. v. s. min kone og mig.

Planen til deres udnyttelse var lagt; først ville vi drive den af i og omkring

Lillehus. Og hvor vi drev — på den bedste måde, man kan drive på — ved at bestille noget andet end det, man er vant til. Nogle gamle laser på — helst så lidt som muligt og så ud at rive og rase i jorden, pudse op på ejendommen o. s. v. Det giver en dejlig sund træthed, man går tidligt i seng, sover som en sten, står tidligt op, maser på igen og har den glæde, når aftenen kommer, at kunne se, der er udrettet noget. En forhen beskidt væg — sådan hedder det i ferisproget — ligefrem lyser af hvidhed; det er oplivende at se på. Man har godt af i sit arbejde engang imellem at vandre i beskuele.

Jeg beklager alle ikke-øjere af hus og have, fordi de ikke kan få den sunde glæde, det er, at arbejde på egen hånd med egne ting, at rode sig selv og sine pjalter til med jord, kalk og andre slige ingredienser, mens skægget gror vildt og utæmmet, så naboerne forfærdet viger tilbage, når de drister sig inden for havelågen, kort sagt helt og udelt at vende tilbage til naturen som rekreation. Se, sådan gik der nogle dage omkring hjemmet, og så skete det. Det værste snavs lod sig vaske af, og så kom det store opbrud. Forsynet med cykler, et sæt ordentligt tøj og et omstrejferdres drog vi som meddelt af vor reporter i sidste nr. af bladet til Vestsjælland, der efterhånden blev et vidt begreb, sådan noget som fra Stillingebugten til Rungsted med talrige afstikkere fra den lige linie, der kan lægges mellem de to punkter.

Ja, vi var hjemme i det åbne og dog skønne Vestsjælland, vi måtte nyne med denne landsdels digter Ludvig Holstein:

O, det gør godt at slikke sol
igen på disse banker.

At være ven med den friske vind, at stå på Bjergby Banke syd for Slagelse eller

Blæsinge nord for, måske endnu bedre på Løjtved eller Bjergsted, at se ud over det saltfriske Store Bælt eller nordpå til „Dæmningen“ ved Saltbæk, til den ene side at skue det skønne Fyn, til den anden langt ind i Sjælland, helt forbi hovedstaden Ringsted — bispestaden in spe og futurum, det er altså godt.

Skal man videre, frembringer og bestemmer man selv farten; det er festligt, man bliver varm og godt tilpas, og bliver man for varm, er der jo altid en dejlig vejgrøft eller en kløvermark til middagsro. Medvind har man så nogenlunde sikret sig, når man på den tid af året tager ud til det sydvestlige hjørne af øen og derfra bevæger sig til det nordøstlige. Slår det en enkelt dag fejl, er der masser af tog og biler, som for en ringe betaling slæber både cyklen og rytteren op mod vind og vejr, til han har fået sig placeret igen i medvindens tegn. Jo, det er godt, her er plads nok at færdes på, vide udsigter og herlige små idyller. Tag f. eks. engang en tur forbi kongens møller. Start ved gl. Svebølle, kør ned forbi Øresø og Strids Mølle, tag Tyske Mølle, Rangle Mølle og Bro Mølle med. Er du heldig at komme i den helt rigtige belysning, dæmpet sol, let blålig dis, så siger du ikke et ord, bare går eller kører og oplever.

Så er der også markerne, de dejlige, frodige marker og menneskene, lad os ikke glemme dem. De er ikke svære at finde i Vestsjælland. Hvor mange mon vi dog gjorde kortere eller længere visitter hos. Slægt og venner, erhvervede lige fra den grønne ungdom op til de grå hår; det er godt at se, at de ikke alene eksisterer, men lever ligefra lille Hanne, der er 1½ år op til Morbror, der er 89. Alle behandlede de os godt, og vi sender dem alle mange venlige tanker, og hvis de læser dette blad, får de også en venlig hilsen. Dette gælder

dog ikke alene vestsjællænderne, men også de rare mennesker i omegnen, d.v.s. Københavns. For dér forlagde vi altså efterhånden turen hen. Men hør nu alligevel først en lille god beretning om vestsjællændernes ærlighed.

I Høng tabte jeg min dejlige nye sommerjakke, som dog ikke var på mig, men bag på cyklen. Et godt stykke efter, da vi var kommet i kvarter, opdagede min livs- og rejsepartner, at den var væk. Her var gode råd dyre, hvor var den, måske tabt en 12—15 km væk. Her måtte handles resolut. Vi satte os derfor til aftenbordet, gjorde fyldest i arbejdet med den ventende kyllingesteg, og så drog jeg ud på farten forberedt på en lang søgetur. Men hvad sker, da jeg har kørt 3 km og er nær Høng, ser jeg på afstand en jakke hænge på et stakit. Jeg forhørte mig i huset, konen kendte mig naturligvis; hun vidste ikke, hvem der havde hængt trøjen op, men jeg blev klar over, at om Høng kan man endnu sige med en lille ændring af Vessel, at ærligheden der sit sæde fæstet har.

Jo, landet er godt der og menneskene er brave, men nu må vi på farten efter Rungsted. Vi brød op en søndag morgen fra Jyderup og nåede først Rungsted den følgende lørdag, altså vi forhastede os ikke. Det er det charmerende ved sådan en fart, at der er intet, der haster. Alt sus er væk; man tager med god samvittighed alle de glæder og goder, naturen og venlige mennesker byder på, og også her var nok af begge dele. Vi hejser flaget en bloc for alle menneskene, vi traf på, og så var det jo ellers naturen. Hvor var det festligt at cykle fra Bagsværd sø ad underlige veje, som kun Jens Peder kendte — hvis han da kendte dem — ud til Frederiksdal ved Furesøen. Der er skønt, og da vi havde været rundt i egnen, til sidst i Sol-

lerød for at stå et øjeblik ved en god vens grav — nogle kan regne ud hvis, kom vi ad krøllede og mærkelige stier gennem skovene ud til Lyngby; her er så meget smukt, at man næsten ikke kan holde styr på indtrykkene. Ja, og vi var i Birkerød på Birkehjemmet, og vi var i Hillerød. Vi har stået på Skansebakken og næsten ingenting kunnet se, det var ærgeligt, den eneste ærgrelse vi havde på turen. Herfra satte vi så endelig farten ud til kysten; på Evalds høj i Rungsted skulle vi møde kollegerne fra de tre Haslevskoler; de var på udflugt, og vi skulle med dem på turen og siden hjem til. Vi kom gennem en masse hegn, næsten alle skovene hedder hegn: Tokkekøb og Stumpedyse og hvem ved hvad. Her traf vi, nej, det går ikke med navne, men det var nogle dejlige mennesker, som arbejdede troligt sammen og bar præg af arbejdets glæde; det vi forresten havde mødt så meget af på turen.

Og så var vi ved målet; cyklerne blev sendt med toget hjem. Vi fandt Evalds høj, omsider kom selskabet fra Haslev, vi besteg højen, hvor pastor Aalbæk Jensen reciterede Evald og Karen Blixen.

Derpå gik turen til Magleås, der er herligt beliggende på en bakke nær Sjælsø. Skolens forstander, den i højskolekredse velkendte Johs. Novrup, viste os skolen og fortalte om dens arbejde for mellemfolkelig forståelse. Derefter spiste vi den medbragte aftenmad og fartede videre til Krogerup højskole. Desværre var forstanderparret Bodil og Hal Koch ikke hjemme, men frk. Bartholdy og ægteparret Skovmand gav os et frisk indblik i skolens liv og virke, og ved en kop kaffe bagefter udspandt sig en diskussion om forskellige syn på højskolens mål og midler. Alt i alt en såre vellykket tur. Ved midnatstid var vi hjemme.

Så havde vi været på ferie, min kone og jeg. Hvor havde det hele været forfriskende, en dejlig blanding af nyt og gammelt, af ro og fred og en række skønne oplevelser med natur og mennesker. Hjertelig hilsen og tak til alle gode venner. N.P.P.

Vandremappen „Brevduen“

sommer 1923, har ved fmd. Marie Pedersen, Gadstrup, indsendt 11 kr. til elevforeningen. Hermed tak og kvittering.

Det har været

mig en fornøjelse at sidde og „spille kort“ med de blå eller gule kartotekskort, efterhånden som kontingentet går ind. Det synes nemlig at gå svært kvikt i år. Stakken af betalte kort vokser støt og roligt fra dag til dag. Kan vi holde farten et stykke tid endnu, bliver jeg fri for at rykke så meget i år. En venlig tanke og tak sendes hermed alle de resolute, jeg får vel have lov at stikke en ekstra tak til dem, der har „strammet sig“ med lidt ekstra til „et par billeder eller lignende“.

Og så er her månedens vers til dem, der trænger til en lille opmuntring:

Roserne dufte,
tornene stikke,
betal med det samme,
så glemmes det ikke.

Verset er ikke nyt; vi har brugt det før. Hvad gør det, når det bare er godt og bliver efterlevet.

Postvæsenet

flytter gerne jeres blade, når de blot får en seddel med både den gamle og den ny adresse.

Vi flytter det også gerne, men stiller den samme betingelse med hensyn til adr.

Argang

står der på indbetalingskortet. Husk alle at påføre denne; men det skal være *e l e v å r g a n g e n*.

ELEVSTÆVNER

ARS

Søndag den 18. oktober i missionshuset:

Kl. 14,30 foredrag v. lærer Axel Nielsen.

Kl. 15,30 kaffe — frit samvær.

Kl. 17,00 eftermiddagsafslutning v. forstander L. Christensen.

Kl. 20,00 offentligt møde v. forstander H. Thorlø.

Velkommen alle!

P. u. v.

Jacob Stistrup Andersen.

Haslevkredsen i København

(H.u.H.) har møde på K.F.U.K., St. Kanikkestræde 19,

Iste oktober kl. 20.

Hr. direktør M. Skov taler.

Emne: Kristendom og glæde.

Velkommen alle!

P. k. v.

Emma Augustinus.

Højskolekredsen i Århus

har møde på K.F.U.M., Klostergade 37.

fredag den 2. oktober kl. 20,15 præ.

Hr. forstander Peter Jensen, Blåkilde, taler.

Emne: Arbejdsglæde.

Frit samvær — kaffebord.

Velkommen alle!

P. u. v.

Johs. E. Krøyer.

Bryllup

Tirsdag den 6. okt vies i Sct. Pauls Kirke i Aarhus musiklærerinde frk. Vera Pedersen, HuH s. 51, til hr. pastor Fr. Lorenzen, Hirtshals.

Hvidbjerg

I Hvidbjerg på Thyholm afholdes elevstævne søndag den 18. okt. Noter dagen og kom.

Programmet findes i oktoberbladet.

Østvendssysels højskolekreds

Lørdag den 26. sept. møde i Hjallerup missionshus ved forst. A. Kristensen, Nr. Nissum.

Emne: Drøm—Gerning—Bøn.

Kom selv og tag en kammerat med. Alle både unge og ældre er velkomne.

Billetter fås ved indgangen og koster kaffe iberegnet kr 1,50, uden kaffe kr. 0,75.